

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Prototypon seu Methodus veræ Pœnitentiæ, & confessionis. Sanctus
Bernardus serm: 3. in festo S. Andreae Apostoli. circa dimidium: mihi fol.
331.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Prototypon feu Methodus veræ Pœnitentiae, & confessionis.

Sanctus Bernardus serm : 3. in festo S. Andreae Apostoli. circa dimidium : mihi fol : 331.

O Stendam tibi unum iustorum iustissimè confitentem. Quæris quis nam sit? Psaltes Domini est. Dixi, inquit, confitebor adversum me injustitiam meam Domino. Dixi, hoc est, in corde proposui, non coactus, non compulsus, sed spontaneus. Injustitiam meam, ait, non alienam, adversum me arguens, & accusans. Vides, quia non timore alterius, vel ad alium accusandum, sed seipsum Sanctus Domino confiteatur. Pro huiusmodi confessione, remittes tu Domine impietatem peccati mei. Pro hoc orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno. Hæc præmium in corde germinat ad justitiam: post hæc in ore nascitur ad salutem. Primus ejus gradus est cognitio peccati. In hac cognitione videndum est, quid egeris, quantum contumeliis affeceris corpus tuum, ambulans in confessione desiderii, sicut & gentes quæ ignorant DEUM, possidens vas tuum in immunditia & vilitate, non in sanctificatione & honore. Considerandum est etiam quem merueris ignem, scilicet illum, qui paratus est in gehenna, & diabolo & angelis ejus, & omnia genera pœnarum, quæ in illis pœnalibus locis cumulantur & crescunt. Inspicendum verò, quid amiseris, bona videlicet illa, quæ non oculus vidit, & auris non audivit, & in cor ho-

minis non ascenderunt, quæ paravit Deus diligenter
 se. Horum igitur omnium consideratione pertentus
 tu transi ad pœnitentiam ultricem vitiorum, altitatem
 virtutum. Pœniteat, quod tot & tantis flagitiis
 volutus, in luto fœcis & miseriæ diutiùs jacuisti.
 nitentiam agens corpus tuum conteras, & furibundam
 carnis asello incentivorum semina subtrahens,
 tendenda ampliùs non admittas, ne vulnus vulneri
 quenter ingeminans, confringas ossa animæ tuæ;
 custodit in justis Dominus, unum ex his, inquam
 non conteretur. Nam hæc duo ità sibi invicem
 juncta sunt, ut se cognoscere nemo possit, nisi
 teat: & pœnitere non possit, nisi se cognoscat.
 ergo tibi cognitus, & in te pœnitens, transvola ad
 tium gradum, dolorem cordis, & jam plantata erit
 stitia plantatione illa, quam plantavit pater tuus
 Dole igitur, quia Creatorem offendisti, cujus legibus
 cœlestia & terrestria præter te indefessa statione con
 vant: & in tanta Republica Dei tu solus peregrinus
 & imperatoriæ majestatis decreta non curas. Surgat
 acrior dolor, quod cum Creatore etiam patrem off
 deris, & illum patrem, qui tibi ministrat siderum
 sus, fœcunditatem terræ, fructuum ubertatem,
 cedat & acerrimus qui pertranscat animam tuam,
 tantum benefactorem contempseris, qui dolorem tu
 eis sustinuit, ne dolores inferni ampliùs sustineres.
 igitur in interiori homine justitia germinante, fur
 erumpat in arborem, & loquatur lingua, quod scientia
 loquebatur. Quartus itaq; gradus est Confessio
 Hæc

Hæc purè facienda est, quia non est pars una peccatorum
 dicenda, neque levia confitenda, & gravia diffiten-
 da. Nec alter accusandus, & ipse excusandus, sed
 cum justo dicendum est: Non declines cor meum in
 verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis. Hæc
 enim sunt verba malitiæ, & gravis malitiæ, quæ gravior
 vix possit esse. Confitendum est, & humiliter, ut
 eadem sit in corde, quod sonabit in ore. Sunt enim
 nonnulli qui narrare in confessione solent, quæ vel ar-
 gumentè literatorio, & fortiter gladiatorio gessere conflictu;
 quod dolor! sub humilitatis pallio superbiam inducentes,
 & putantes se posse vitare oculos judicis cuncta cer-
 ventis. Nonnè utique Reges Saul & David redargu-
 ti à Prophetis, Samuele & Nathan, dixerunt, *pecca-*
ta erunt ei? Et tamen Saul audivit: transtulit Dominus regnum
 tuum à te, & dabit illud æmulo tuo: & David: *trans-*
tulit Dominus peccatum tuum, & non morieris?
 Quid est hoc? Nisi quia quod Saul habuit in ore,
 non fuit in corde: & humilitas, quæ in ore David ex-
 iit, in corde etiam radiavit? Dicendum est & fide-
 liter, ut in fide Ecclesiæ credat sibi peccata dimitti:
 quia Cain & Judas purè & humiliter confessi sunt, sed
 nequaquam fideliter, quia alter eorum desperans ad
 infernum cucurrit; alter illud grande scelus evomit:
 Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear.
 Mentiris latro, quia major est pietas Dei, quàm quæ vis
 iniquitas: quia miserationes ejus super omnia opera ejus.
 sequitur quintus gradus, maceratio Carnis, quæ jejuniis
 & vigiliis attenuanda est, ne nova prurigine voluptuo-
 sa

fam revolvat pravitatem &c. Sextus, qui est con-
 etio operis. Prohibe ergo linguam tuam a malo, &
 rare quod bonum est, & sensuales motus tuos con-
 nentia frænis infræna, & sic erit pax in terra carnis tuæ.
 Argue malos pro persona quam habes; & te præse-
 justitiam non sinas sepeliri. Septimus gradus est
 severantia bonitatis. Et in hoc septimo vocabit te Do-
 minus cum Moyse de medio caliginis; & in ipsa
 vinitatis substantiam interiores oculos infiget. Per
 verantiam autem faciunt expectatio præmiorum, &
 narum recordatio, primitiæ spiritûs & donum ca-
 ste, de quibus loquitur Apostolus: quod nec ex-
 tus ignorat, nec inexpertus intelligit. Stultitia
 est enim illi, & non potest intelligere, quæ
 sunt Spiritus Dei.

